

VIETNAM BULLETTIN

**tijd winnen
om de oor-
log voort
te zetten**

50ct

derde jaargang nr 6, 31 augustus 1968

Verschijnt om de 14 dagen	Redactie/administratieadres:
Redactie: Jan Boonstra	Vietnam Bulletin, p/a ASVA
M. van Dullemen	Weesperstraat 51, Amsterdam
W. de Graaff	Gironummer 1 28 11 98 tnv. Vietnam Bulletin
Benno Groeneveld	Abonnement f 5,-- per half jaar, met stilzwij-
Tineke Nijenhuis	gende verlenging. Buitenland f 7,-- per half
Queenie Stevens	jaar. Losse nrs. f 0,50 (België 7 fr.)

TIJD WINNEN OM DE OORLOG VOORT TE ZETTEN

Een hooggeplaatste (en havikgezinde) Pentagon-man vertelde een vriend van mij onlangs: "Het doel van de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen en de besprekingen in Parijs is het vechten terug te brengen tot een peil dat het Amerikaanse volk gedurende lange tijd kan verdragen, zonder ons werkelijke doel, dwz. een 'onafhankelijk' Vietnam, op te geven". Deze opmerking is geloof ik de beste sleutel voor de verwarde en in het slop zittende besprekingen in Parijs. Een dergelijke sleutel kan men vinden in een bericht van Max Frankel uit Austin in de New York Times van 2 juni. "Het was in de eerste plaats", zo schreef hij, "om tijd thuis te winnen om de militaire en diplomatieke gevechten in het buitenland te kunnen voeren dat Johnson het advies van de duiven om althans een gedeelte van de bombardementen stop te zetten op 31 maart aanvaardde en zich terug trok". Frankel voegde daaraan toe: "Tot nog toe heeft deze tactiek beter gewerkt dan hij durfde hopen. De bittere controverse is minder geworden en de politieke kandidaten zijn tot zwijgen gebracht". Het doel is tijdens de verkiezingscampagne het vredesvraagstuk te ontcrachten en pas op de plaats te maken totdat de verkiezingen voorbij zijn.

Het nieuwe Azië en dezelfde oude schurken

Op een goed moment dacht ik dat Johnson vrede zou sluiten als de beste manier om Bobby Kennedy die hij haat de wind uit de zeilen te nemen en Humphrey te laten kiezen of misschien zelf toch nog aan een herverkiezing mee te doen als man die vrede heeft gebracht. Maar ik geloof dat ik Johnsons listigheid heb onderschat. Zijn strategie is McCarthy en Kennedy de wind uit de zeilen te nemen door te doen alsof hij op vrede uit is. Deze politieke strategie is helemaal in overeenstemming met zijn directe en dringende economische problemen. De VS kunnen de oorlog niet escaleren, nog eens 200.000 man toevoegen bij hen die reeds in Vietnam zijn zonder hun toevlucht te moeten nemen tot oorlogsbelastingen en oorlogseconomie die gevaarlijk onpopulair zouden zijn in een verkiezingsjaar. De verkiezingscampagne dwong een pauze af. Maar er bestaat geen reden om aan te nemen dat Johnson zijn uiteindelijke doeleinden heeft opgegeven of dat er verandering zou zijn gekomen in zijn diepe emotionele gehechtheid aan deze imperialistische kruistocht in Zuid-Oost Azië. Hij sprak direct uit zijn hart toen hij op 17 april in het Koreaanse consulaat in Honolulu een voortgezet Amerikaans protectoraat over het "Nieuwe Azië" in het vooruitzicht stelde. "Het Nieuwe Azië", wat een eufemisme voor Tsjiang Kai-sjek en de corrupte oligarchieën onder onze vleugels. "Ik ben er diep van overtuigd", zei Johnson, "dat mijn opvolger wie dat ook zijn moge - altijd zal handelen op een manier dat daarin Amerika's respect voor en belang bij de vrijheid en veiligheid van Azië tot uitdrukking zal komen". Dat zal ongetwijfeld waar zijn als zijn opvolger Humphrey of Nixon, Rockefeller of Reagan is. Een heleboel gegevens die verwarrend lijken passen in het beeld, als de vredesbesprekingen en de gedeeltelijke stopzetting van de bombardementen worden gezien als een tactische manoeuvre om een adempauze te winnen. Langzaam beginnen er in Washington stukjes en beetjes van de besprekingen die aan de Parijse conferentie vooraf gingen door te dringen. De Amerikaanse onderhandelaars schijnen nog maar zeer weinig nagedacht en gepleit te hebben voor welke politieke compromisoplossing dan ook. De VS zijn bereid tot wederzijdse de-escalatie, maar wederzijdse de-escalatie in afwezigheid van een politieke regeling betekent dat de andere zijde de opstand opgeeft en de militaire junta in Saigon aan de macht laat. Dat schijnt de 'bevredigende oplossing' te vormen, waarvoor we, zoals Humphrey de studenten van St. Paul op 27 mei zei, bereid moeten zijn aan de onderhandelingstafel te blijven "maanden, ja desnoods jarenlang". Dit moet senator McCarthy ook gevoeld hebben toen hij in een interview met Frank McGee van NBC op 2 juni zei dat de regering niets zei of deed dat verschilde van wat zij had gedaan of gezegd "voordat de onderhandelingen zogenaamd begon-

nen. We zeggen nog steeds geen coalitie-regering - Dean Rusk doet dat tenminste - , geen erkenning van het Nationaal Bevrijdingsfront, intensiever de oorlog, roep meer troepen onder de wapenen. We trekken ons niet terug, de 'zoek-en-vernietig-akties' worden niet beperkt".

Er is geen verandering omdat er geen werkelijke verandering heeft plaats gevonden.

Nog steeds op zoek naar een militaire overwinning

Zowel Jeremy Campbell uit Washington in de Londense Evening Standard (8 mei) als Stuart H. Loory uit Washington in de Los Angeles Times (31 mei) rapporteren dat Johnson's 'abdicatie'-toespraak van 31 maart twee weken eerder vooraf gegaan was door een dramatische verandering van mening van Johnson's niet-officiële raadgevers over de oorlog. Een groep waarin o. a. gepensioneerde generaals als Bradley, Taylor, Ridgway, Douglas Dillon, McGeorge Bundy en George Ball was altijd voorstander geweest van het krachtig voortzetten van de oorlog, met Ball als enige uitzondering. Na hun vergadering van 18 maart - zo gaat het verhaal - deden ze de president verstedd staan door hun mededeling dat verdere escalatie, heviger bombardementen en nog meer Amerikaanse troepen geen, zo schrijft Loory, "goed zou doen". Maar er bestaan geen aanwijzingen voor dat deze sombere militaire conclusies enige duidelijke politieke consequenties hadden. In plaats van de publieke opinie op een compromis voor te bereiden heeft de regering de deur krachtig voor het praten over een coalitie gesloten. Westmoreland kreeg de gelegenheid van het forum van een presidentiële persconferentie in de LBJ-ranch gebruik te maken voor nog zo'n dwaze vertoning die de indruk moet wekken dat een militaire overwinning mogelijk is. En nu horen we dat op 6 mei door Westmoreland een geheim bevel aan de Amerikaanse commandanten werd gegeven waarin werd opgeroepen voor een 'belangrijke doorbraak in de richting van een militaire overwinning' (zie elders in dit nr., red. VB). Je verspilt niet meer levens als je werkelijk serieuze vredesplannen hebt.

Het congres heeft de regeringsuitgaven besnoeid met 6 miljard dollar, die voor een belangrijk deel uit sociale uitgaven afkomstig zijn. Tegelijkertijd heeft Johnson, terwijl men het nauwelijks opmerkte, de uitgaven voor de oorlog meer opgevoerd dan die hele besnoeiing van 6 miljard. Op 12 februari deelde de president trots mee dat McNamara 6 miljard dollar op andere militaire uitgaven had bezuinigd om nieuwe fondsen voor de oorlog vrij te maken. Anderhalve maand later, in zijn 'abdicatie'-toespraak zei Johnson dat hij dit belastingjaar nog eens 2,5 miljard dollar nodig had voor Vietnam. Dit bedrag moest worden verhoogd. Op 31 mei terwijl het fiscale jaar nog maar 40 dagen telde, zond hij het Huis van Afgevaardigden een boodschap waarin hij om 3,9 miljard dollar vroeg in plaats van om 2,5 miljard. Dit alles zal 6,5 tot 9,9 miljard dollar meer vrij maken - de schattingen verschillen - voor de oorlog in Vietnam.

(I. F. Stone's Weekly 10-6'68)

EEN GEHEIM BEVEL AAN AMERIKAANSE COMMANDANTEN ROEPT OP TOT EEN OVERWINNING IN VIETNAM BINNEN DRIE MAANDEN.

Saigon. - Een geheim bevel is uitgegaan aan alle Amerikaanse commandanten in Zuid-Vietnam te velde waarin hen wordt bevolen de oorlog binnen drie maanden te winnen... om de huidige militaire impasse te doorbreken en de Amerikanen een beslissende stem te geven op de vredesconferentie in Parijs. De communisten zijn ongetwijfeld ook van plan een dergelijke doorbraak te forceren en wel om dezelfde redenen. Daarom schijnt het zeker dat de besprekingen in Parijs verre van het geweld te verminderen aanleiding zullen geven tot de meest bloedige gevechten van de oorlog in de komende weken en maanden...

Men meent dat het bevel op 6 mei is uitgegeven. Het ging uit onder de naam van Generaal William C. Westmoreland, de scheidende opperbevelhebber van de Amerikaans troepen in Vietnam. Maar het was afkomstig van Generaal Creighton W. Abrams, de opvolger van Westmoreland... Met Abrams aan de leiding verwachten de Amerikaanse militairen een agressievere oorlog. Zonder dat er sprake zal zijn van veranderingen in de fundamentele strategie, zo zeiden deze bronnen, zal de Amerikaanse tactiek Abrams agressieve persoonlijkheid weerspiegelen. Het geheime bevel heeft dat reeds gedaan... "Ze willen dat we met rinkelende bellen en met vuurwerk uitrukken", zei een officier nadat hij het bevel had gelezen. Contact met de vijand verliezen nadat contact is gemaakt zal als een tactische nederlaag worden beschouwd, zo zei het bevel. Een officier zei dat het bevel met de strenge aanbeveling

eindigde: "U dient de vijand te achtervolgen en in het nauw te brengen totdat zijn invloed uit dit land is verdreven".

Keyes Beech, Chicago Daily News,
25 mei. (geciteerd in I. F. Stone's
Weekly, 10-6 '68)

HANOI BESCHULDIGT DE AMERIKANEN ERVAN HUN BOMBARDEMENTEN STERK TE HEBBEN OPGEVOERD SINDS LBJ ZE GEOGRAFISCH HEEFT BEPERKT

" Sinds 31 maart 1968 is het aantal bombardementsmissies boven Noord-Vietnam enorm gestegen. Vóór die datum was het aantal raids maximaal 2500 per maand boven geheel Noord Vietnam (in januari en maart 1968). Het aantal bombardementsvluchten tegen de vroegere vierde zone (beneden de 20ste breedtegraad) na 31 maart 1968 steeg tot meer dan 3500 in april en tot meer dan 4700 in mei. Terwijl gedurende het eerste kwartaal van 1968 het dagelijkse gemiddelde 75 bombardementsvluchten voor geheel Noord Vietnam bedroeg steeg het tot 115 in april en tot 152 in mei voor het gebied van de 20ste breedtegraad tot het Vinh Linh gebied. . . Het aantal doelen dat werd aangevallen steeg eveneens. Terwijl in maart 1968 de Amerikaanse agressors 2000 doelen in geheel Noord Vietnam bombardeerden vielen zij er in april 2300 en in mei 3700 in de vroegere vierde zone aan. De aanvallen waren onmenselijker en wreder dan vroeger. . . . Strategische B-52 bommenwerpers en ultrasnelvurende kanonnen werden steeds meer gebruikt. In mei 1968 voerden B-52 bommenwerpers 7 achtereenvolgende dagen tapijtbombardementen uit op het Vinh Linh gebied. Datzelfde gebied kreeg 40.000 granaten afgevuurd door de ten zuiden van de gedemilitariseerde zone opgestelde artillerie en door de kanonnen van de 7e vloot. Verschillende types fragmentatiebommen werden vaker en in groter tonnage gebruikt. Alleen in mei 1968 werden 8000 bommen met tijdontsteking op 200 burgerdoelen gegooid. . . en ongeveer 1000 containers met meer dan 600.000 kogeltjesbommen erin werden op hetzelfde gebied geworpen om de burgerbevolking uit te roeien. Napalmbommen werden zonder onderscheid gebruikt. . . De Amerikanen gebruikten grote hoeveelheden fosforbommen en -granaten. . . . De belangrijkste doelen van de Amerikaanse imperialisten waren dicht bevolkte gebieden en burgerdoelen. . . Vijftien markten in de provincies Nghe An, Ha Tinh en Quang Binh kregen in mei 1968 16 aanvallen met 400 explosieve bommen en een grote hoeveelheid fragmentatiebommen te verwerken. . . De praatjes van de Amerikanen over vrede, de-escalatie, geen aanvallen op burgerbevolking en op voedselproducerende gebieden enzovoorts zijn misleidende argumenten. In werkelijkheid gaan de Amerikanen voort met het opvoeren van hun agressieoorlog. . . "

Radio Hanoi, in een Franstalige uitzending op 11 juni maakte melding van een verklaring van de Noordvietnamese oorlogsmisdadencommissie dat een dag eerder verscheen. (I. F. Stone's Weekly, 8-7 '68)

Hoe een bijna onopgemerkt officieel getuigenis in Washington de beschuldigingen van Hanoi bevestigt.

Minister van defensie Clifford: "De beperking van de bombardementen tot de 20ste (breedtegraad) heeft ons, naar mijn mening niet erg veel schade gedaan. We concentreren ons nu op het gebied waar de trechter (panhandle) van Noord Vietnam begint en al het verkeer dat van dit hele gebied komt (blijkbaar had hij een kaart voor de commissie) komt hier langs. Daarop concentreren wij onze bombardementen. We voeren het aantal bombardementsvluchten boven dit gebied zeer aanzienlijk op. Als ik me de cijfers goed herinner waren het iets als 3000 (bombardementsvluchten) in februari, ongeveer 5000 in maart, 7000 in april en NU BEDRAGEN ZIJ ROND DE 10.000 per maand (kapitalen toegevoegd, I. F. Stone).

We vernietigen meer vrachtauto's dan ooit tevoren".

- Getuigenverklaring op pag. 727 van de hearing van de commissie die gaat over de toewijzing van het militaire budget over de tweede aanvullende begroting van 1969. De minister legde zijn verklaring af op een zitting van 28 mei maar de hearings werden pas op 6 juni vrijgegeven. Dit toont aan dat het aantal bombardementsvluchten in mei twee keer zo groot was als in maart voordat de president aankondigde dat de bombardementen beperkt zouden worden. Dit verbazingwekkend hoge cijfer is vrijwel onopgemerkt

gebleven. Later in dezelfde hearing (op pag 762) werd enig idee gegeven van de toename van het uitgeworpen tonnage. Joseph Addabbo (Demokraat uit New York) vroeg of in de nieuwe begroting rekening gehouden was met de besparingen in ammunitie waarvan hij dacht dat ze bespaard waren door het beperken van de bombardementen op het Noorden: Paul H. Nitze, onderminister van defensie: "Ook al bombarderen we niet ten noorden van de 20ste breedtegraad. (geschraapt door de censor), op dit moment is het aantal bombardementsvluchten boven Noord Vietnam niet verminderd omdat we de intensiteit van de bombardementen hebben vergroot - verbeterd u me wanneer ik het verkeerd heb, Generaal Clay. Het is mijn indruk dat het totale aantal bombardementsvluchten---
Majoor Generaal D. L. Crow, director budget AS Air Force: "Ik kan u de preciese cijfers geven. Het totale verbruik voor de US Air Force voor de maand maart bedroeg 91.700 ton. In februari was dat 78.100 en in januari 67.600. Zoals u ziet, ook al hebben we de bombardementen ten noorden van de 20ste breedtegraad gestopt, vergelijkenderwijs als gevolg van het grotere aantal B-52-bombardementsvluchten zijn de totale uitgaven voor munitie sterk gestegen".

(I. F. Stone's Weekly, 8-7 '68)

PETER WEISS: BERICHT UIT VIETNAM.

"Bericht over de aanvallen van de Amerikaanse luchtmacht en marine op de Democratische Republiek Vietnam na de verklaring van president Johnson over "beperking van de bombardementen" op 31 maart 1968."

Onder deze titel heeft de bekende schrijver Peter Weiss, samen met Gunilla Palmstier-na een rapport uitgebracht na een bezoek aan de 4 zuidelijkste provincies van Noord-Vietnam. Hieronder volgt een enkel fragment uit dit rapport (overgenomen uit Konkret, augustus 1968). In de Nieuwe Linie van 10 augustus j.l. is o.a. een getuigenverklaring uit het rapport overgenomen. (red. VB).

In 1967 en gedurende de eerste 3 maanden van 1968 werden gemiddeld 75 aanvallen per dag op Noord-Vietnam uitgevoerd. In april 1968 werden gemiddeld 115 aanvallen dagelijks uitgevoerd, geconcentreerd in 4 provincies.

In mei werd dit gemiddelde verhoogd tot 152, nu echter geconcentreerd in 3 provincies. Uit de opgaven over de aanvallen op de provincies en afzonderlijke steden en dorpen valt het volgende op te merken:

1. Intensivering van de verschillende typen vernietigingswapens, het gebruik van bommen van verschillend kaliber, bommen met tijdonsteking, fragmentatiebommen met tijdonsteking, raketten, evt. op grote afstand bestuurd, artilleriegranaten, lucht- en watermijnen. Bommen worden gebruikt samen met napalm- en fosforbommen, fragmentatiebommen en bommen met tijdonsteking, magnetisch of op trillingen werkend.

2. Geconcentreerde en herhaalde aanvallen op een enkel doel of doelgebied, met als doel de totale vernietiging.

In sterkere mate worden in de huidige aanvalsfase bommen ingezet, die zich uitsluitend tegen het menselijk leven richten. Alleen al in mei 1968 werden volgens de statistieken meer dan 1000 fragmentatiebommen in het aanvalsgebied, Vinh Linh niet meegerekend, ingezet. (Tegenwoordig worden de kogeltjes uit plastic gemaakt, waardoor ze bij röntgenonderzoek niet meer te ontdekken zijn).

Fosfor- en napalmbommen worden gebruikt bij aanvallen op dichtbevolkte gebieden, zoals de stad Dong Hoi en de provincie Quang Binh, en tegen oogstrijpe velden. Vooral in het gebied Vinh Linh worden fosforbommen gebruikt. De aanvallers maken daarbij gebruik van de droge wind, die in dit jaargetijde vanuit Laos over de zuidelijke provincies van Noord-Vietnam waait, en die het vuur tot uitgebreide branden aanwakkert.

Een groot deel van de landbouwgebieden is volledig omwoeld door de vele bominslagen. De metaalsplinters in de grond maken het werken op het land voor jaren onmogelijk. Naast de aanslagen op het leven van de mensen moet ook het plantenleven "eens en voor voor altijd" vernietigd worden.

Naast de aanvallen op steden, dorpen, velden, straten en wegen worden alle kulturele, sociale en godsdienstige gebouwen, alle dijken en waterwerken gebombardeerd. In tegenstelling tot de verklaring die de spreker van de Amerikaanse delegatie in Parijs, Harriman, heeft uitgegeven, n.l. dat er geen civiele doelen, dijken, dammen, kerken, scholen land-

bouwgemeenschappen enz. gebombardeerd zouden worden, werden dergelijke aanvallen gedurende de maanden april, mei en juni 1968 in groter aantal uitgevoerd. Naast de luchtaanvallen en de beschietingen door de Amerikaanse artillerie ten zuiden van de 17e breedtegraad, neemt ook de vloot deel aan de bombardementen op de zuidelijke provincies van Noord-Vietnam.

De provincie Nghe An.

Ook hier maakt de luchtmacht gebruik van de mogelijkheid om met de hete zomerwind moeilijk te blussen branden te verspreiden.

De velden worden met napalm en fosfor beschoten.

De dammen worden eveneens vernietigd, waardoor er tijdens de hoogwatertijd katastrofen ontstaan.

Tot 31 maart 1968 waren 112 dijken, dammen, stuwdammen, pompstations en andere waterwerken gebombardeerd tijdens 537 aanvallen. Er werden daarbij in het totaal 3500 bommen afgeworpen.

Al deze bouwwerken werden na 31 maart 1968 met verhoogde intensiteit opnieuw aangevallen; 30 km. dijk is volledig vernietigd.

In april en mei werden meer dan 1700 aanvallen uitgevoerd op dichtbevolkte gebieden en industriegebieden in Nghe An, met name in de driehoek Do Luong-Dien Chau-Vinh. Daarvan vonden er in april 200 en in mei 300 's nachts plaats.

De stad Vinh, die reeds voor 31 maart sterk verwoest was, werd nu onderworpen aan totale-vernietigingsaanvallen. De stad werd in april met meer dan 40.000 bommen bestookt. Alleen al op 17 april 1968 werd Vinh 280 maal aangevallen, met meer dan 3000 bommen. De stad heeft een oppervlakte van 26 vierkante km.. Per vierkante meter vielen er 70 kilo bommen.

Voor de voorstad Ben Thuy werden 400 kilo bommen per vierkante meter gebruikt. 16 Dorpen in de omgeving van de stad werden gelijktijdig aangevallen. De puinhopen, het enige dat nog over was van de stad, werden verpulverd. De stad Vinh en haar omgeving is door de Amerikaanse luchtmacht geheel met de grond gelijk gemaakt.

(. . . .)

Naast deze aanvallen, die bijna dagelijks voorkomen, moeten nog enkele van de zware aanvallen op scholen en kinderbewaarplaatsen genoemd worden.

Op 3 april 1968 werden 20 bommen afgeworpen op een lagere school in Than Hoa (gemeente Dong Son). 14 Personen werden gedood, waaronder 6 kinderen, verder werden 36 personen gewond waaronder 22 schoolkinderen.

De school werd totaal verwoest, nog 155 andere huizen werden verwoest of beschadigd.

Op 23 mei 1968, om 7 uur 's ochtends wierpen twee A-4 bommenwerpers 6 bommen en luchtmijnen af op het dorp Van Loc. Het dorp heeft 1446 inwoners (304 gezinnen).

Bij een tweede golf werden fragmentatiebommen afgeworpen.

Onder de gedoden waren 11 schoolkinderen. 237 Huizen, waaronder een lagere school een middelbare school en een kinderbewaarplaats werden totaal vernietigd.

Bijzondere aandacht verdienen ook de geconcentreerde en systematische aanvallen op de katholieke gemeenschap, die in deze provincie sterk vertegenwoordigd is. Voor 31 maart 1968 werd geen onderscheid gemaakt tussen de vernietigingsakties tegen kerken, pagodes, tempels en historische bouwwerken. Na de 31e maart is er een tendens te bespeuren tot speciaal tegen de katholieken gerichte aanvallen.

Het kan wel de wens van de Amerikaanse oorlogsleiders zijn om de katholieke bevolking met deze akties tot defaitisme te brengen, maar het tegendeel is eerder bereikt. Men verwijst naar het cynisme van Amerika, welks president zijn boodschap over de "beperkte bommenoorlog" met een gebed tot God beëindigde.

EEN SLAG IN HET GEZICHT VAN DE TEGENPARTIJ.

(. . .) Terwijl de besprekingen in Parijs dienst doen om het land het gevoel te geven dat vrede op komst is dienden de besprekingen in Honolulu er toe de oorlog krachtig en definitief voort te zetten totdat de tegenpartij capituleert. (. . .) Het communiqué van Honolulu was een welbewuste slag in het gezicht van de tegenpartij op twee punten, één van onmiddellijk belang en één op langere termijn. Het punt van onmiddellijk belang is hoe we de

gevechtspauze die het aantal gedode Amerikaanse soldaten tijdens de week, die afliep op 20 juli, terugbracht tot het laagste punt van dit jaar moeten beschouwen. "Sinds afgelopen mei," zo schreef Donald Kirk uit Saigon in de Washington Star van 17 juli, "hebben Amerikaanse eenheden gezocht naar vijandelijke troepenconcentraties en zijn alleen maar af en toe op onbelangrijke tegenstand gestuit". De raketaanvallen op Saigon zijn opgehouden. Prins Souvanna Phouma, de leider van de regering van Laos, zei op een persconferentie in Parijs op 26 juli dat de VS deze pauze als "een teken van goede wil" van Hanoi moeten opvatten en de weg voor werkelijke vredesbesprekingen zouden moeten vrij maken door de bombardementen op Noord-Vietnam geheel te staken. Toen het aantal doden tijdens gevechten daalde van het oorlogsrecord van 562 in de week die op 11 mei werd beëindigd tot het laagste aantal van 1968, n.l. 157 doden in de week die op 20 juli eindigde, zouden een heleboel Amerikaanse vaders en moeders deze vermindering in het aantal doden gaarne opvatten als het teken van wederkerigheid waarom we altijd hebben gevraagd.

De Amerikaanse militairen hebben hun best gedaan deze pauze voor het publiek te verbergen. Het aantal gevechten is wel verminderd maar de stencilmachines staan rood van de persberichten waarin aangekondigd wordt dat nieuwe vijandelijke offensieven onderweg zijn of moeten zijn. Het lijkt wel of het Pentagon, net als Peking alleen maar tevreden zou zijn wanneer Generaal Giap de oorlog weer opvoert. Het communiqué van Honolulu geeft heimelijk toe dat er een pauze in de gevechten is en in de bombardementen op Saigon, maar het wijst de gedachten van de hand dat dit een palmtak van de vijand zou kunnen betekenen: "Zij (Johnson en Thieu) zijn het erover eens dat het patroon van de militaire activiteit van de tegenpartij blijft wijzen op nieuwe acties op een bepaald moment in de komende twee maanden. Militaire factoren - het hergroeperen van de vijand en effectieve geallieerde verijdelingsacties - schijnen er de oorzaak van te zijn dat de gevechten in de laatste twee of drie weken zijn verminderd, daarbij inbegrepen de pauze in de geen onderscheid makende aanvallen op de burgerbevolking van Saigon."

Het communiqué en de manier waarop Harriman in Parijs optreedt moeten de onderhandelaars van de tegenpartij het gevoel geven dat wij van plan zijn geen oog te hebben voor vreedzame tekens van de tegenpartij. Ze moeten denken dat Harriman een Jan Klaassen-vertoning weggeeft wanneer hij tijdens de pauze in de gevechten en het beschieten van Saigon hen vraagt, zoals hij deed op 17 juli wat zij terug zouden doen als wij het bombarderen zouden stopzetten "het niveau van de oorlogsvoering verlangen of uw agressie opvoeren?" Harriman beweerde dat hij "in het geheel geen antwoord" had gehad. (AP uit Parijs in de Washington Star van 17 juli).

De besprekingen in Parijs begonnen op 13 mei. Sinds dat moment zijn de Amerikaanse dodencijfer met 72 procent gedaald, dat ondanks een sterke verhoging van onze "zoek en vernietig acties die het aantal verliezen doen toenemen. De tegenpartij zal zich afvragen of dat geen antwoord is. Hun belangrijkste onderhandelaar, Xuan Thuy, klaagde in een interview met David Schoenbrun (ABC 16 juli):

"Ofschoon er verscheidene weken geen raketaanvallen op Saigon zijn geweest houden de Amerikanen hun aanvallen vol en sturen zij hun bombardementsvliegtuigen op steeds vernietigende bombardementsvluchten. Bovendien hebben de Amerikanen het tonnage van de uitgeworpen bommen en het aantal missies op Noord-Vietnam sinds de besprekingen (in Parijs) begonnen verhoogd".

Terwijl de vijand gede-escaleerd heeft, hebben wij ge-esclaeerd. Als Johnson succesvolle onderhandelingen wenst te vermijden dan moet hij het op deze manier doen. (...)

I. F. Stone's Weekly, 5-8. '68.

LAOTIAANS LINKS BESCHULDIGT DE AMERIKANEN ERVAN HUN AANVALLEN OP TE VOEREN.

De Neo-Lao Haksat heeft zojuist een verklaring uitgegeven waarin de Amerikanen ervan beschuldigd worden hun luchtaanvallen tegen de "bevrijde gebieden" verhevigen. Het centrale comité van Laotiaans links schrijft: 'De afgelopen maanden heeft de Amerikaanse luchtmacht het gemiddelde aantal raids per dag dat 120 bedroeg daarvoor opgevoerd tot 200. Het geweld heeft zijn hoogtepunt bereikt op de dag waarop er 300 raids werden genoteerd en waarop 3000 ton bommen werd uitgeworpen. Het weekgemiddelde van bombardementsvluchten uitgevoerd door B-52 strategischebommenwerpers is gestegen van 8 eerst tot 30 nu'.

(Le Monde, 8-8-'68)

ONDER HET TEKEN VAN DE ONVERZOENLIJKHEID.

(...) de woordelijke tekst van de slotcommuniqué van Honolulu ademt zo'n onverzettelijkheid uit dat men zou kunnen denken dat het niet van nu maar van één of twee jaar geleden dateert - uit de tijd dat de Amerikanen dachten dat zij militair hun geschil met Hanoi zouden kunnen beslechten. Het programma dat erin wordt ontvouwd komt er op neer dat men de Noordvietnamezen aanraadt zich boven de 17e parallel terug te trekken en zich voorgoed van inmenging in het Zuiden te onthouden. Bepaalt verder dat bilaterale besprekingen tussen Hanoi en Saigon over verschillende onderwerpen kunnen plaats vinden. Wat heeft deze verstrakking te betekenen. Voor de cynici bestaat zij slechts op papier. Die veronderstelling zal in Parijs op de proef worden gesteld. Wanneer de onderhandelaars van Hanoi het slotcommuniqué van Honolulu serieus zouden nemen hun niets anders zou overblijven dan hun koffers te pakken.

Er valt dan niets meer te onderhandelen. In Honolulu werd het uiteindelijke verslaan van de 'subversie' behandeld alsof dat van tevoren vast stond.

Men kan zich eveneens voorstellen dat het slotcommuniqué dat wel degelijk een uitdaging aan het Noorden en zijn politiek-militaire inspanningen betekent bedoeld is om de vertegenwoordigers van Hanoi te doen geloven dat zij er niet bij te winnen hebben te mikken op een minder strakke politiek van de Amerikanen en er alles bij te verliezen hebben om niet tijdig te onderhandelen over een eervolle terugtocht voordat het te laat is. Want laten we niet vergeten dat er in het Witte Huis en het Pentagon een kern van adviseurs is die van mening is dat binnen zes maanden de noordvietnamese en vietcongopmars tot staan zal zijn gebracht.

Afgezien van electorale overwegingen waarvan Johnson eens en voor altijd afstand heeft gedaan, zij het ook in het nadeel van de Democratische kandidaat, blijft het duidelijk - de onverzoenbare taal van het communiqué van Honolulu brengt het nog eens bijzonder duidelijk in herinnering dat de Amerikaanse politiek volledig verstrikt is in een tegenstrijdigheid waarvoor een wonder of een verschrikkelijke schok nodig zou zijn om eruit te raken. Enerzijds wil zij niet en kan zij ook ongetwijfeld niet iets afdoen van haar gedurende zoveel jaren gevolgde politiek in Vietnam. In één woord wil zij, vermomd of niet, een soort overwinning. Anderzijds heeft het Amerikaanse volk de oorlog verworpen ook al geeft men toe dat zij zich nog wel enige tijd kan voortsleepen

red. commentaar Le Monde 23-7-'68.

WAAROM HANOI SPRAK VAN "SCHAAMTELOZE LEUGENAARS".

'Het aantal Noordvietnamese soldaten dat nu Zuid-Vietnam binnenkomt is groter dan ooit in deze oorlog. We schatten dat 30.000 of meer Noordvietnamese soldaten Zuid-Vietnam zijn binnengekomen in juli'.

Johnson op persconferentie 31 juli

"Het Pentagon heeft in het verleden beweerd dat het 4 tot 6 maanden duurt voordat zij nauwkeurige cijfers over infiltratie kan geven. Op woensdag (31juli) was het laatst beschikbare cijfer over infiltratie dat van afgelopen december".

George C. Wilson uit het Pentagon in de Washington Post, 3 augustus.

'Week in week uit wordt het aantal Noordvietnamese legerpersoneel in Zuid-Vietnam groter' Harriman tijdens de Parijse besprekingen, 31 juli.

Terugtrekking Noordvietnamese troepen geschat op 50 %.

Christian Science Monitor kop dezelfde dag.

I. F. Stone's Weekly, 19-8-'68.

NIXONS NUCLEAIRE POKERSPEL.

Richard Nixon heeft te verstaan gegeven dat hij, wanneer hij tot president gekozen zou worden, zou dreigen met het gebruiken van atoomwapens tegen Noord-Vietnam om Hanoi op deze manier te dwingen te onderhandelen.

Dat is de conclusie die men uit de op de band opgenomen toespraak tot de zuidelijke delegatieleden afgelopen week kan trekken. Louis Heren, de correspondent van de Times, interpreteert het op deze manier en Nguyen Than Le, de woordvoerder van de Noordvietnamezen in Parijs doet dat eveneens.

"Hoe breng je een oorlog tot zijn einde? Ik zal U vertellen hoe aan Korea een einde werd gemaakt. . . . Eisenhower gaf . . . aan de Chinezen en aan de Noordkoreanen te verstaan dat hij geen voortduren van de uitputtingsoorlog op de grond zou toestaan en binnen een paar maanden begonnen de onderhandelingen.

"Nu geloof ik dat met betrekking tot de onderhandelingen (in Vietnam) dit ook ons standpunt zou moeten zijn. We zullen militair sterk staan en diplomatiek sterk staan. . . Volgens mij kun je alleen vanuit een sterke positie je vijand tot onderhandelingen brengen. En op die manier winnen wij de oorlog."

Toen ik bij de marine was speelde ik een beetje poker. Ik heb er iets van geleerd - hoewel dat veel heeft gekost (gelach) - ik heb het volgende geleerd . . . wanneer een jongen geen kaarten had deed hij altijd verschrikkelijk groots. Als hij wel kaarten had dan zat hij daar maar met een koude blik in zijn ogen.

"Nu hebben wij de kaarten. Maar we moeten de Verenigde Staten sterker maken - wat we moeten doen is zachtjes lopen met een grote stok en dan kunnen we vrede in de wereld hebben. Zo gaan we dat doen" (Applaus).

Zo stelde Nixon het tijdens zijn redevoering tegen zeven delegaties uit de zuidelijke staten afgelopen dinsdag. Waar het om gaat is dat President Eisenhower 'volgens alle bronnen bedreigd heeft met de atoombom als de Noordkoreanen niet zouden onderhandelen' (Louis Heren, The Times, 8 aug.).

Afgelopen maandag oefende Nguyen Thanh Le op een persconferentie in Parijs ernstige kritiek uit op Nixon, citeerde uit krantenverslagen over de redevoering en zei dat Nixon voor de besprekingen in Parijs altijd voorstander van verheviging van de oorlog was geweest en voorstander van het uitbreiden van de oorlog en het bombarderen van het Noorden. Het dreigement dat in Nixon's redevoering opgesloten lag werd maandag door zijn perschef Herbert Klein ontkend. "Noch in publiek, noch privé heeft hij over enig gebruik van atoomwapens gesproken". Dat klopt met de feitelijke woorden van de redevoering maar gaat voorbij aan de duidelijke daarin opgesloten bedoeling. Maar misschien, zeggen de optimisten, meende Nixon het helemaal niet en probeerde hij alleen maar de zuidelijke stemmen voor zich te winnen.

Kevin McGrath (Peace News, 16- 8-'68).

OVERZICHT VAN DE BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN

van 25 juni tot 19 juli.

- 25 juni - 8 raids met B-52 bommenwerpers in de omgeving van Saigon. De Amerikanen maken een begin met de ontruiming van de basis Khe-San.
- 26 juni - 10e bijeenkomst in Parijs.
- 27 juni - In Hanoi wordt bekend gemaakt dat op de 25ste het 3000ste Amerikaanse vliegtuig is neergeschoten boven de provincie Quang-Binh. Het 2000ste vliegtuig werd neergeschoten op 5 juni 1967. (De Amerikaanse opgaven van vliegtuigverliezen bedragen 800). In de afgelopen week zijn 299 Amerikanen gesneuveld, het laagste cijfer sinds 20 april.
- 28 juni - Nguyen Than Le, woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie in Parijs, deelt mee dat in de jaren 1965, 1966 en 1967 1.666.000 ton bommen boven geheel Vietnam door de Amerikanen zijn afgeworpen (op Noord-Vietnam alleen 5000 ton in 1965, 225.000 ton in 1966 en 352.000 ton in 1967).
- 29 juni - De Amerikaanse luitenant-colonel Richard A. McMahan, die in Vietnam als inlichtingenofficier heeft gewerkt, schrijft in het Amerikaanse legerblad dat de

- Amerikaanse opgaven van 'lichamentellen' (body count) sterk zijn overdreven en op schattingen berusten. Le Duc Tho, de adviseur van de Noordvietnamese delegatie in Parijs, vertrekt naar Hanoi. In Saigon verwacht men een NBF-offensief.
- 30 juni - In Saigon is opgericht een Front van Volkskrachten van Vietnam waaraan deelnemen de rechtse partijen Dai-Viet en VNQDD en de Federatie van Vietnamese vakbonden. De gehele afgelopen week is de omgeving van Saigon door B-52-bommenwerpers gebombardeerd. Tri Quang en vijf van zijn vrienden, die sinds het Tet-offensief gevangen hebben gezeten, worden vrijgelaten.
- 1 juli - Gevechten bij Khe San dat bijna geheel ontruimd is. In de Cambodjaanse provincie Preng Veng zijn op 29 juni 14 mensen om het leven gekomen bij een aanval van een Amerikaanse helikopter, zo wordt in de Cambodjaanse hoofdstad Phnomh Penh bekend gemaakt. De opperbevelhebber over de Zuidvietnamese regeringstroepen in de Mekongdelta, Nguyen Duc Thang, een vriend van Ky, wordt vervangen door Nguyen Viêt Thanh.
- 2 juli - 149 bombardementsvluchten op Noord-Vietnam.
- 3 juli - Hanoi maakt bekend drie gevangen piloten te zullen vrijlaten. 11de bijeenkomst Parijs.
- 4 juli - 2 belangrijke Amerikaanse juristen, Richard Falk (Princeton) en Malcolm Bernstein verblijven in Noord-Vietnam. 11.000 man troepen uit Thailand zullen de nu aanwezige 2.400 man komen versterken. Voor de vierde achtereenvolgende dag wordt de Gedemilitarizeerde Zone door B-52 bommenwerpers bestookt. In de afgelopen week zijn 187 Amerikaanse soldaten gedood (totaal sinds 1961: 25.554, Koreaanse oorlog: 33.629).
- 5 juli - In Moskou wordt bekend gemaakt dat er een overeenkomst is gesloten tussen USSR en de DRV over de hulpverlening. In Hanoi wordt geprotesteerd tegen de heftige bombardementen op de Gedemilitarizeerde Zone en het gebied rond Vinh-Linh.
- 6 juli - Rust in Zuid-Vietnam. Het laatste bombardement op het stadscentrum van Saigon dateert van 11 juni.
- 9 juli - De Zuidvietnamese senaat geeft President Van Thieu volmachten.
- 10 juli - 12e bijeenkomst Parijs. Harriman schetst een opbouwplan voor Z.O. Azië na het sluiten van de vrede. Generaal Van Thieu is van mening dat de Amerikanen in 1969 kunnen beginnen hun troepen terug te trekken. In Saigon verwacht men een NBF-offensief. 127 raids op NVN.
- 11 juli - De Amerikaanse minister van Defensie Clifford verwacht binnenkort een NBF-offensief.
- 12 juli - Tijdens een proces in Saigon worden 10 leiders van de Alliantie van Democratische en Vredeskrachten bij verstek ter dood veroordeeld. De afgelopen week zijn 198 Amerikanen gesneuveld.
- 13 juli - 134 bombardementsvluchten op Noord-Vietnam.
- 14 juli - Clifford arriveert in Saigon en verklaart dat de Zuidvietnamese regeringstroepen met moderner materiaal zullen worden uitgerust. 120 bombardementsvluchten op Noord-Vietnam. B-52 bommenwerpers bombarderen op 65 km ten noorden van de Gedemilitarizeerde Zone, voor het eerst sinds december zo diep op Noordvietnamees grondgebied.
- 15 juli - Het Noordvietnamese partijblad Nhan Dan verwerpt het Amerikaanse plan tot wederopbouw van Z.O. Azië.
- 17 juli - 13de bijeenkomst Parijs. Harriman verklaart het stopzetten van de beschietingen op Saigon 'interessant' te vinden, ziet er echter niet de door de Amerikanen geëiste concessie in.
- 19 juli - In Honolulu beginnen President Johnson en Generaal Van Thieu in aanwezigheid van hun belangrijkste adviseurs met besprekingen.

(Le Monde).

INDEX VIETNAM BULLETIN (Tweede jaargang nrs. 2 t/m 27).

Cijfers vóór de haakjes geven nummers aan, cijfers tussen haakjes pagina's. Vorige index zie jg. II nr 2 pp. 8-9.

- A**
 Akkoorden van Genève..... 5(8-9) 10(7,9) 17(5) 27(3-4)
 schending..... 20(3)
 Amerik. standpunt..... 7(5-9) 10(8-9) 11(9-10) 23(7)
- B**
 Bestand..... 3(8) 19(13) 20(11)
 Biologische oorlogvoering..... 13(2-10) 15/16(6-8) 24(6-12)
 25(7)
 Boeddhisten..... 6(8,9) 26(11)
 Boeren..... 7(2-3) 17(4-11) 20(8-9)
 Bombardementen Noord Vietnam 3(8,9) 4(8-9) 7(10-11) 11(5,
 8-9) 14(7-8,10-11) 18(8-11)
 19(14-15) 21(2-14) 24(16-19)
 26(2-5,12) 27(11)
 Zuid Vietnam.. 6(11) 21(2-14) 24(16-19)
 26(2-5) 27(10)
 bomtypen..... 6(7) 15/16(4-5) 21(6-7,9-12)
 26(2-5)
 Burgerslachtoffers..... 6(11-12) 13(2-3,7) 15/16(13-
 18) 21(2-14) 24(2,6,10-12)
- C**
 Cambodja..... 3(9) 4(8) 12(2-10) 18(9)
 19(14-15)
 Chemische oorlogvoering..... 4(9) 13(2-10) 21(12-14)
 24(2-12)
 China..... 3(5-7) 4(2-4,8) 7(9-11)
 9(6-12) 10(3-4) 12(5-8)
- D**
 Diem, Ngo Dinh..... 10(6,9-10) 17(6,9-10)
 Dzu, Truong Dinh..... 8(11) 11(6,9)
- E**
 Economische aspecten..... 11(2) 17(2-11) 20(2-3)
 Escalatie..... 4(6,8) 6(5-6) 7(9) 9(12) 14(5)
 18(2-7)
- G**
 Gede militariseerde zone..... 3(6) 7(2-3) 8(2-3) 14(10)
 Gevangenen..... 11(10) 15/16(8-13)
 Giap, Vo Nguyen..... 14(2-5,9)
 Golf van Tonkin-incident..... 7(11) 22(7-8)
 Guam, conferentie van..... 3(4)
 Guerrilla..... 7(6-8) 19(14) 23(16-19) 25(7)
- H**
 Historische aspecten..... 10(9-11) 12(3) 17(3-5)
 22(3-4) 27(3)
 Ho Chi Minh..... 10(7) 14(9,11) 18(8) 27(11)
 Ho Chi Minh-route..... 19(15) 24(9)
 Hue..... 7(7) 19(7) 20(11) 25(2-5)
- I**
 Infiltratie..... 3(9)
 Intern. Contrôle-Comm. (ICC)..... 5(6)
 Invasie in Noord Vietnam..... 3(2-8) 8(9-10)
- J**
 Johnson, president..... 3(2,7) 10(8) 11(5,9) 18(9)
 19(9-10,14-15) 21(15) 23(2-
 5) 24(16-19) 27(11)
- K**
 Kaarten..... 5(4,7) 7(10) 8(10) 12(4)
 22(2,10)
 Katholieken..... 8(12)
 Kennedy, Robert..... 6(11) 18(9)
 Kennedy, president J. F..... 3(2) 10(4,10)
 King, Martin Luther..... 6(2-4)
 Kommunisten..... 11(3) 12(3,7) 17(5) 27(9)
 Koreaans precedent..... 9(7)
 Kosten van de oorlog..... 4(9)
 Ky, Nguyen Cao..... 3(8) 4(9) 8(11-14) 18(10)
 24(15-16) 27(11)
- L**
 Landhervorming..... 14(7) 17(9-11) 18(10)
 Laos..... 3(7) 5(2-10) 8(2-10)
 Literatuur..... 4(7) 5(4) 9(5) 11(4) 18(11)
 22(11) 23(19) 24(12-13,14-19)
 25(10-11)
- M**
 Manilla-conferentie..... 3(6)
 Militaire operaties..... 6(5-6) 9(2-4) 15/16(16-18)
 18(8-11) 24(16-19)
 Militaire situatie..... 11(6-7) 14(2-5) 19(2-15)
 24(16-19)
- N**
 Nationaal Bevrijdingsfront..... 19(2-14) 27(2-10)
 leger..... 6(7-8) 19(7-9)
 programma..... 19(3) 20(3-9) 23(10-15) 27(5)
 standpunten..... 19(2-3) 26(8-11)
 vertegenwoordiging..... 19(3)
- Nederland..... 7(4-5,11) 14(10)
 Noord Vietnam economie..... 25(5-7)
 standpunten..... 10(7-8) 14(2-5)
- O**
 Ontbladering..... 4(9) 15/16(7-8) 24(6-12) 25(7)
- P**
 Pacificatie..... 7(6,11) 10(7) 11(6-8) 17(8-11)
 20(9-10)
 Paus..... 3(9)
- S**
 Saigon..... 19(4-6,11-13)
 Sowjet-Unie (Rusland)..... 4(2-5,7,9) 10(3) 14(9)
 Special Forces..... 4(6-7)
- T**
 Terreur..... 2(6) 7(7) 12(9) 18(7)
 24(6,10-12)
 Thailand..... 3(7-8) 8(3-9) 14(11) 18(8)
 22(2-11) 23(16-19) 27(11)
 Thieu, Nguyen Van..... 3(6) 4(8-9) 8(11-13) 14(10)
 18(10) 23(6) 24(16-19)
 Tho, Nguyen Huu..... 27(7)
 Tribunaal..... 14(11) 15/16(2-23) 18(9)
 24(7) 25(10-11)
 Troepensterkten..... 4(9) 6(9-10) 9(2) 10(10-11)
 18(3,5,8,10)
- V**
 Verkiezingen, dorps-..... 2(7)
 parlements-..... 8(12) 14(11)
 presidents-..... 4(8-9) 7(10-12) 8(10-14)
 11(5,8)
 Verzekering van militairen..... 9(12)
 Vietminh..... 17(5,10) 27(4)
 Verliezen..... 3(8) 9(2) 11(6,8) 18(8-11)
 19(15) 24(16-19) 25(9-11)
 Vluchtelingen..... 2(3-6) 3(8) 6(11) 7(7)
 Vredesonderhandelingen..... 14(8-10) 25(7-9) 26(11)
 27(10-11)
 voorstellen..... 3(6) 23(3-6)
 voorwaarden..... 23(9-10)
- W**
 Woordenlijst..... 9(4-5)
- Z**
 ZOAVO (SEATO)..... 5(8-9) 22(5-6,8)
 Zuid-Vietnam..... 11(9-10) 26(8-11)
 economie..... 17(9-11) 19(15)

DRUKWERK

Frankering bij abonnement
Amsterdam

H.G.J. Zonnenberg
Harpstraat 25
UTRECHT

25-6

Afz.: Vietnam Bulletin
p/a ASVA
Weesperstraat 51
Amsterdam

HOLLAND